

Europeiska unionens officiella tidning

C 144 E

fyrtioåttonde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

14 juni 2005

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Rådet

2005/C 144 E/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 19/2005 av den 17 februari 2005, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen	1
2005/C 144 E/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 20/2005 av den 7 mars 2005, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om patenterbarhet för datorrelaterade uppfinningar	9
2005/C 144 E/03	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 21/2005 av den 8 mars 2005, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om sammanställning av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor	16
2005/C 144 E/04	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 22/2005 av den 4 april 2005, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring för tjugoundra gången av rådets direktiv 76/769/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) (ftalater i leksaker och barnavårdsartiklar)	24

SV

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 19/2005

antagen av rådet den 17 februari 2005

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen

(2005/C 144 E/01)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 95 och 135 i detta,med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) En av gemenskapens uppgifter är att främja harmonisk, väl avvägd och hållbar utveckling av ekonomiska verksamheter i hela gemenskapen genom att inrätta en gemensam marknad och en ekonomisk och monetär union. Den inre marknaden omfattar därför ett område utan inre gränser, i vilket fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs.
- (2) Att vinning av olaglig verksamhet förs in i det finansiella systemet och investeras efter att ha varit föremål för tvätt är till skada för en sund och hållbar ekonomisk utveckling. Genom rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni

1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar ⁽³⁾ har därför en gemenskapsmekanism införts för att förebygga penningtvätt genom övervakning av transaktioner som utförs genom kredit- och finansinstitut och vissa typer av yrken. Eftersom det finns en risk för att tillämpningen av denna mekanism kommer att leda till ökad förflyttning av kontanta medel i olagliga syften, bör direktiv 91/308/EEG kompletteras genom ett kontrollsystem för kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen.

- (3) Sådana kontrollsystem tillämpas för närvarande av endast ett fåtal medlemsstater, i enlighet med nationell lagstiftning. Olikheterna i lagstiftningen är till skada för en väl fungerande inre marknad. De grundläggande inslagen bör därför harmonieras på gemenskapsnivå för att garantera en likvärdig kontrollnivå när det gäller förflyttningar av kontanta medel över gemenskapens gränser. En sådan harmonisering bör dock inte påverka möjligheten för medlemsstaterna att i enlighet med de befintliga bestämmelserna i fördraget tillämpa nationella kontroller av förflyttningar av kontanta medel inom gemenskapen.
- (4) Hänsyn bör även tas till det kompletterande arbete som bedrivs inom andra internationella forum, särskilt Finansiella aktionsgruppen mot penningtvätt (FATF), som bildades vid det G7-toppmöte som hölls i Paris 1989. I FATF:s särskilda rekommendation IX av den 22 oktober 2004 uppmanas staterna att genomföra åtgärder i syfte att spåra fysiska förflyttningar av kontanta medel, inbegripet ett anmälningssystem eller annan meddelandeplikt.

⁽¹⁾ EGT C 227 E, 24.9.2002, s. 574

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 maj 2003 (EUT C 67 E, 17.3.2004, s. 259), rådets gemensamma ståndpunkt av den 17 februari 2005 och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/97/EG (EGT L 344, 28.12.2001, s. 76).

- (5) Därför bör kontanta medel som medförs av fysiska personer som reser in i eller ut ur gemenskapen omfattas av principen om anmälningsplikt. Denna princip skulle göra det möjligt för tullmyndigheterna att samla information om sådana förflyttningar av kontanta medel och vid behov överföra denna information till andra myndigheter. Tullmyndigheter finns vid gemenskapens gränser, där kontrollerna är mest effektiva, och vissa av dem har redan skaffat sig praktisk erfarenhet på detta område. Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbetet mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen⁽¹⁾ bör tillämpas. Detta ömsesidiga bistånd bör säkerställa dels en korrekt tillämpning av kontroller av kontanta medel, dels överföring av information som skulle kunna bidra till att målen för direktiv 91/308/EEG uppnås.
- (6) Med hänsyn till att anmälningsplikten har ett förebyggande och avskräckande syfte, bör den fullgöras vid inresa till eller utresa från gemenskapen. För att myndigheternas åtgärder skall inriktas på betydande förflyttningar av kontanta medel, bör dock endast förflyttningar motsvarande ett belopp av minst 10 000 EUR omfattas av anmälningsplikten. Dessutom bör det anges att anmälningsplikten åligger den fysiska person som medför de kontanta medlen, oavsett om denne är ägare till dem.
- (7) En gemensam standard för den information som skall lämnas bör användas. Detta kommer att underlätta behöriga myndigheters informationsutbyte.
- (8) För en enhetlig tolkning av denna förordning är det önskvärt att fastställa de definitioner som behövs.
- (9) Information som samlas in enligt denna förordning av de behöriga myndigheterna bör överlämnas till de myndigheter som avses i artikel 6.1 i direktiv 91/308/EEG.
- (10) Om det finns tecken på att kontantbeloppen har samband med sådan olaglig verksamhet i anknytning till förflyttningen av kontanta medel som avses i direktiv 91/308/EEG, får den information som samlas in i enlighet med denna förordning av de behöriga myndigheterna överlämnas till behöriga myndigheter i andra medlemsstater och/eller till kommissionen. Det bör dessutom fastställas att vissa uppgifter bör överföras vid tecken på förflyttningar av summor av kontanta medel under det tröskelvärde som fastställs i denna förordning.
- (11) Behöriga myndigheter bör ges de befogenheter som är nödvändiga för att kunna utöva en effektiv kontroll av förflyttningar av kontanta medel.
- (12) De behöriga myndigheternas befogenheter bör kompletteras med en skyldighet för medlemsstaterna att fastställa påföljder. Det finns dock endast anledning att föreskriva påföljder för utebliven anmälan i enlighet med denna förordning.
- (13) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av penningtvättens gränsöverskridande karaktär inom den inre marknaden, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (14) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns framför allt i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

1. Denna förordning kompletterar bestämmelserna i direktiv 91/308/EEG när det gäller transaktioner som utförs genom finans- och kreditinstitut och vissa yrken med harmoniserade regler för de behöriga myndigheternas kontroll av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen.
2. Denna förordning påverkar inte nationella åtgärder för att kontrollera förflyttningar av kontanta medel inom gemenskapen, om de vidtas i enlighet med artikel 58 i fördraget.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *behöriga myndigheter*: medlemsstaternas tullmyndigheter eller alla andra myndigheter som har bemyndigats av medlemsstaterna att tillämpa denna förordning,
- 2) *kontanta medel*:
 - a) överlåtbara innehavarpapper, inbegripet penninginstrument utställda på innehavaren, t.ex. resecheckar, överlåtbara värdepapper (inbegripet checkar, reverser eller skuldebrev samt postanvisningar), som antingen är utställda på innehavaren, har endosserats utan inskränkning, är utställda på en fiktiv betalningsmottagare eller annars har en sådan form att rätten till dem övergår vid leverans, samt ofullständiga instrument (inbegripet checkar, reverser eller skuldebrev samt postanvisningar), som är undertecknade, men där betalningsmottagarens namn är utelämnat,

⁽¹⁾ EGT L 82, 22.3.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

- b) kontanter (sedlar och mynt som är i omlopp som betalningsmedel).

Artikel 3

Anmälningssplikt

1. Varje fysisk person som reser in i eller ut ur gemenskapen och medför kontanta medel till ett värde av minst 10 000 EUR skall anmäla detta belopp till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat genom vilken denne reser in i eller ut ur gemenskapen i enlighet med denna förordning. Anmälningssplikten har inte uppfyllts om informationen är oriktig eller ofullständig.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 skall innehålla uppgifter om

- a) anmälaren, däribland fullständigt namn, födelsedatum och födelseort samt nationalitet,
- b) de kontanta medlens ägare,
- c) den avsedda mottagaren av de kontanta medlen,
- d) beloppet och typen av kontanta medel,
- e) de kontanta medlens ursprung och avsedda användning,
- f) transportvägen,
- g) transportmedlet.

3. Informationen skall lämnas skriftligt, muntligt eller elektroniskt, vilket fastställs av den medlemsstat som avses i punkt 1. På begäran av anmälaren skall denne dock ha rätt att lämna informationen skriftligt. Om en skriftlig anmälan har inlämnats, skall en styrkt kopia på begäran överlämnas till anmälaren.

Artikel 4

Behöriga myndigheters befogenheter

1. För att kontrollera att anmälningssplikten enligt artikel 3 fullgörs skall tjänstemän vid de behöriga myndigheterna ha rätt att, i enlighet med villkoren i den nationella lagstiftningen, kontrollera fysiska personer, deras bagage och deras transportmedel.

2. Om anmälningssplikten enligt artikel 3 inte uppfylls, får kontanta medel kvarhållas genom administrativt beslut i enlighet med villkoren i nationell lagstiftning.

Artikel 5

Registrering och bearbetning av information

1. Den information som erhålls enligt artikel 3 och/eller artikel 4 skall registreras och bearbetas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som avses i artikel 3.1 och göras tillgänglig för de myndigheter som avses i artikel 6.1 i direktiv 91/308/EEG i den medlemsstaten.

2. Om det framgår av de kontroller som föreskrivs i artikel 4 att en fysisk person reser in i eller ut ur gemenskapen med kontanta medel som uppgår till ett belopp som understiger tröskelvärdet enligt artikel 3 och om det finns tecken på sådan olaglig verksamhet i anknytning till förflyttningen av kontanta medel som avses i direktiv 91/308/EEG, får denna information, den personens fullständiga namn, födelsedatum, födelseort och nationalitet samt uppgifter om det transportmedel som används också registreras och bearbetas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som avses i artikel 3.1 och göras tillgängliga för de myndigheter som avses i artikel 6.1 i direktiv 91/308/EEG i den medlemsstaten.

Artikel 6

Informationsutbyte

1. Om det finns tecken på att kontantbeloppen har samband med sådan olaglig verksamhet i anknytning till förflyttningen av kontanta medel som avses i direktiv 91/308/EEG, får den information som erhålls genom den anmälan som föreskrivs i artikel 3 eller de kontroller som föreskrivs i artikel 4 överlämnas till behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

Förordning (EG) nr 515/97 skall gälla i tillämpliga delar.

2. Om det finns tecken på att kontantbeloppen har samband med bedrägeri eller annan olaglig verksamhet som är till skada för gemenskapens ekonomiska intressen, skall informationen även överlämnas till kommissionen.

Artikel 7

Informationsutbyte med tredjeländer

Inom ramen för ömsesidigt administrativt bistånd får den information som erhålls enligt denna förordning översändas av medlemsstaterna eller av kommissionen till ett tredjeland, under förutsättning att de behöriga myndigheter som erhåller denna information i enlighet med artikel 3 och/eller artikel 4 samtycker till detta och med respekt för relevanta nationella bestämmelser och gemenskapsbestämmelser för överföring av personuppgifter till tredjeländer. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta informationsutbyte, när detta är av särskilt intresse för förordningens tillämpning.

Artikel 8

Påföljder

1. Varje medlemsstat skall införa påföljder, som skall tillämpas om den anmälningssplikt som avses i artikel 3 inte fullgörs. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna skall senast den ... (*) meddela kommissionen vilka påföljder som är tillämpliga vid underlåtenhet att fullgöra den anmälningssplikt som föreskrivs i artikel 3.

(*) 18 månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Artikel 9

Utvärdering

Fyra år efter det att denna förordning trätt i kraft skall kommissionen översända en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av förordningen.

Artikel 10

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den ... (*).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

(*) 18 månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Den 25 juni 2002 förelade kommissionen rådet sin rapport om övervakning av gränsöverskridande förflyttningar av kontanta medel, åtföljd av ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förebyggande av penningtvätt genom tullsamarbete som bygger på artikel 135 i fördraget ⁽¹⁾ ⁽²⁾.

Europaparlamentet avgav sitt yttrande vid första behandlingen den 15 maj 2003 ⁽³⁾ och antog 23 ändringsförslag.

Kommissionen förelade den 3 juli 2003 rådet ett ändrat förslag om ovanstående ärende ⁽⁴⁾.

Den 17 februari 2005 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251.2 i fördraget.

II. SYFTE

Syftet med ovannämnda förslag är att införa en skyldighet för fysiska personer att vid EU:s yttre gränser anmäla förflyttningar av kontanta medel som överskrider ett visst belopp. Dessutom syftar förslaget till att stärka gränskontrollerna av förflyttningar av kontanta medel och att förbättra informationsutbytet mellan de berörda myndigheterna.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänt

Syftet med rådets gemensamma ståndpunkt, enligt kommissionens förslag, är att införa harmoniserade gränskontroller av förflyttningar av kontanta medel, varigenom direktiv 91/308/EEG ⁽⁵⁾ kompletteras och en väl fungerande inre marknad säkerställs genom att nuvarande skillnader i nationell lagstiftning undanröjs.

2. Rådets ståndpunkt i detalj

Rådet intog följande ståndpunkt om Europaparlamentets antagna ändringar:

a) Rättslig grund

I linje med Europaparlamentets yttrande (ändring 2) lade rådet till artikel 95 som rättslig grund för förslaget. Rådet ansåg att utkastet till förordning i huvudsak inte bör syfta till att förhindra penningtvätt (vilket skulle kräva en annan rättslig grund) utan att införa harmoniserade gränskontroller av förflyttningar av kontanta medel, varvid artikel 95 i fördraget, som reglerar tillnärmningen av medlemsstaternas lagar och andra författningar i samband med den inre marknadens funktion, utgör lämplig rättslig grund.

b) Omvandling till direktiv

Rådet kunde inte godta Europaparlamentets ändringar avseende omvandlingen av förslaget till direktiv (ändringarna 1, 8, 9, 18, 20, 21, 22 och 23), eftersom rådet ansåg att en tillräcklig grad av harmonisering på förhållandevis kort tid endast kan uppnås genom en förordning som är allmänt tillämplig, till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT C 227 E, 24.9.2002, s. 574.

⁽²⁾ COM(2002) 328 final.

⁽³⁾ EUT C 67 E, 17.3.2004, s. 259.

⁽⁴⁾ Dok. 11151/03 UD 67 EF 35 ECOFIN 203 CRIMORG 51 CODEC 948.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (EGT L 166, 28.6.1991, s. 77).

c) *Anmälningssplikt*

I sin gemensamma ståndpunkt stödde rådet kommissionens förslag om ett system med anmälningssplikt. Rådet förespråkade inte tanken på att låta medlemsstaterna välja mellan ett system med anmälningssplikt eller meddelandeplikt, vilket föreslås av Europaparlamentet (ändringarna 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 14, 18 och 19). Ett sådant val mellan två system skulle strida mot en enhetlig tillämpning inom gemenskapen av de föreslagna åtgärderna. Rådet införde dock viss flexibilitet genom att överlåta till medlemsstaterna att välja mellan en anmälningssplikt i skriftlig, muntlig eller elektronisk form. Rådet samtyckte därför till att slopa anmälningssblanketten i bilagan till förslaget och införa en bestämmelse om vilka uppgifter som skall lämnas i de skriftliga, muntliga eller elektroniska anmälningarna (se även punkt 3 b).

d) *Tröskel för anmälan*

Rådet valde en tröskel på 10 000 EUR, vilket är lägre än trösklarna i kommissionens förslag och i Europaparlamentets yttrande (ändringarna 3 och 7). Genom en lägre tröskel beaktas att avsevärt lägre trösklar för närvarande anges i många medlemsstaters lagstiftning och att den ursprungligen föreslagna nivån (15 000 EUR) skulle leda till att kontrollerna i dessa medlemsstater i hög grad mattas av.

En lägre tröskel sänder även en tydlig signal på internationell nivå om att rådet är villigt att vidta åtgärder för att övervaka förflyttningar av kontanta medel genom att införa ett exakt och enhetligt gränobelopp inom hela gemenskapen, vilket är lätt att genomföra och klart och tydligt framgår för resande till eller från gemenskapen.

e) *Behöriga myndigheters befogenheter*

När det gäller de behöriga myndigheternas befogenheter delade rådet Europaparlamentets åsikt (ändringarna 10 och 17) att denna bestämmelse bör ingå i ett annat sammanhang och flyttade den därför till artikeln omedelbart efter bestämmelsen om anmälningssplikt. Beträffande innehållet i bestämmelsen ansåg rådet att delegeringen av befogenheter till de nationella myndigheterna bör ske i enlighet med villkoren i den nationella lagstiftningen. De nationella myndigheterna bör även ha befogenhet att undersöka transportmedlen för att kontrollera att anmälningssplikten fullgörs. Rådet behöll emellertid inte den tidsfrist på högst tre dagar då kontanta medel får kvarhållas, såsom anges i förslaget och förordas i ändring 11, eftersom rådet ansåg att en sådan begränsning inte skulle ge myndigheterna den flexibilitet som krävs i samband med kontroller och efterföljande utredningar för att avgöra om det i ett visst fall behöver inledas ett straffrättsligt förfarande.

f) *Definition av "kontanta medel"*

Finansiella aktionsgruppen mot penningtvätt (FATF) antog den 22 oktober 2004 sin särskilda rekommendation IX om kurirer. Rekommendationen, som har godkänts på internationell nivå, innehåller en definition av "kontanta medel" som rådet har infört i nuvarande utkast till förordning för att garantera största möjliga enhetlighet mellan bestämmelserna på gemenskapsnivå och internationell nivå. I enlighet med ändring 13 utvidgas definitionen av kontanta medel till att omfatta fler typer av checkar än vad som ursprungligen föreslagits.

g) *Informationsutbyte*

Rådet förtydligade och omarbetade bestämmelserna om informationsutbyte mellan myndigheterna (ändring 15):

- För det första klargörs det att den information som erhålls genom anmälningar eller kontroller skall registreras och bearbetas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och inom samma medlemsstat göras tillgänglig för finansunderrättelseenheten (FIU), vilket även uttryckligen nämns i FATF:s särskilda rekommendation IX. När det gäller personer som reser in i eller lämnar gemenskapen med mindre än 10 000 EUR får, då det finns tecken på olaglig verksamhet, viss information om denna person också registreras och bearbetas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och göras tillgänglig för den medlemsstatens FIU.

- För det andra får information som erhålls genom anmälningar eller kontroller utbytas mellan medlemsstaterna. För sådant informationsutbyte mellan medlemsstaterna skall rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen gälla i tillämpliga delar.
- Slutligen får information utbytas med tredjeländer inom ramen för ett avtal om ömsesidigt administrativt bistånd. Information får dock endast överlämnas under förutsättning att den myndighet som ursprungligen samlade in informationen samtycker till detta, varvid bestämmelserna om skydd av personuppgifter skall respekteras. Kommissionen skall underrättas om sådana informationsutbyten som har särskild betydelse för tillämpningen av förordningen.

h) Gemensam databas

Rådet godtog inte tanken på att överföra den erhållna informationen till en databas som medlemsstaterna gemensamt ansvarar för och som skall finnas hos Europeiska polisbyrån (Europol) (ändring 16). Rådet ansåg att en sådan bestämmelse inte skulle omfattas av den rättsliga grunden för utkastet till förordning.

i) Rapport från kommissionen

I sin gemensamma ståndpunkt godtog rådet den underliggande tanken i ändring 22 och införde en bestämmelse om att kommissionen skall förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport fyra år efter det att förordningen har trätt i kraft.

3. Nya inslag som införts av rådet

Utöver de punkter som Europaparlamentet har yttrat sig om och som återspeglas i rådets gemensamma ståndpunkt ovan införde rådet följande nya inslag i förslaget:

a) Förordningens tillämpningsområde

Kontroller inom gemenskapen av kontanta medel kan behållas om dessa åtgärder överensstämmer med fördraget.

Rådet anpassade dessutom förordningens geografiska täckning, eftersom det anser att – för att klargöra för de resande vad som gäller och underlätta för de behöriga myndigheterna att tillämpa förordningen – kontrollen av förflyttningar av kontanta medel bör göras när en fysisk person reser in i eller lämnar gemenskapens territorium. Denna lösning garanterar även geografisk överensstämmelse vid tillämpningen av direktiv 91/308/EEG och detta utkast till förordning.

b) Anmälningsblankett

Den enhetliga anmälningsblankett som har föreslagits av kommissionen godtogs inte av rådet. I stället föredrog rådet att ange vilka uppgifter som skall lämnas i anmälan. Avsikten är att på så sätt begränsa den administrativa bördan till ett strikt minimum när de behöriga myndigheterna samlar in uppgifter från de resande, samtidigt som det garanteras att ett minsta antal uppgifter om förflyttningar av kontanta medel samlas in för att sedan utbytas med andra myndigheter.

c) Kopia på skriftlig anmälan

När det gäller en skriftlig anmälan som lämnas in av anmälaren har rådet infört en bestämmelse om att anmälaren skall ha rätt att på begäran få en styrkt kopia av anmälan.

d) *Påföljder*

Rådet förenklade bestämmelsen om påföljder genom att anpassa den till liknande bestämmelser i jämförbara rättsakter⁽¹⁾. Medlemsstaterna skall därför införa effektiva, avskräckande och proportionella påföljder för åsidosättande av skyldigheten att anmäla kontanta medel vid förflyttning över gemenskapens yttre gränser. Rådet godtog ändring 19 om förlängning av tidsfristen för att meddela kommissionen gällande påföljder. En period på 18 månader efter det att förordningen har trätt i kraft fastställdes.

IV. **SLUTSATS**

Syftet med den förordning som föreslås för att införa harmoniserade gränskontroller av förflyttningar av kontanta medel och stärka samarbetet mellan behöriga myndigheter stöds genom rådets gemensamma ståndpunkt. Eftersom det finns risk för att skärpta kontroller inom den finansiella sektorn till följd av antagandet av direktiv 91/308/EEG kommer att leda till en ökning av förflyttningar av kontanta medel i olagliga syften, betonar gemenskapen sitt engagemang i kampen mot problemet med olagliga förflyttningar av kontanter genom att införa en skyldighet för fysiska personer att anmäla förflyttning av kontanta medel över en tröskel på 10 000 euro vid gemenskapens gränser, samtidigt som man undviker eventuella negativa återverkningar på den inre marknadens funktion genom att med hjälp av en förordning se till att dessa åtgärder vidtas på ett harmoniserat sätt inom hela gemenskapen.

⁽¹⁾ Se t.ex. artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter (EUT L 196, 2.8.2003, s. 7).

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 20/2005**antagen av rådet den 7 mars 2005****inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/.../EG om patenterbarhet för datorrelaterade uppfinningar**

(2005/C 144 E/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIVmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att förverkliga den inre marknaden måste man dels undanröja hinder för fri rörlighet och motverka snedvridna konkurrensförhållanden, dels skapa förhållanden som gynnar innovation och investeringar. I detta sammanhang är skydd för uppfinningar genom patent en väsentlig förutsättning för att den inre marknaden skall bli en framgång. Ett verksamt, öppet och harmoniserat skydd för datorrelaterade uppfinningar i alla medlemsstater är viktigt för att bibehålla och uppmuntra investeringar inom detta område.
- (2) Det finns skillnader mellan medlemsstaterna i det skydd för datorrelaterade uppfinningar som ges enligt administrativ praxis och rättspraxis. Sådana skillnader kan skapa handelshinder och därför hämma en väl fungerande inre marknad.
- (3) Dessa skillnader kan komma att öka genom att medlemsstaterna tillämpar ny och olikartad administrativ praxis, eller genom att tolkningen av gällande lag utvecklas på olika sätt i nationell rättspraxis.
- (4) Den konstanta ökningen när det gäller spridning och användning av datorprogram inom alla teknikområden

samt spridningen av programmen globalt via Internet är en avgörande faktor för teknisk innovation. Det är därför nödvändigt att säkerställa bästa möjliga förhållanden för programutvecklare och programanvändare i gemenskapen.

- (5) De rättsregler som styr patenterbarheten för datorrelaterade uppfinningar bör därför harmoniseras, så att det säkerställs att den rättssäkerhet som följer av detta och nivån på de krav som uppställs för patenterbarhet ger de innovativa företagen möjlighet att dra största möjliga nytta av sin uppfinningsprocess samt stimulerar investeringar och innovation. Rättssäkerheten kommer också att tryggas genom att nationella domstolar får eller, när de dömer i sista instans, skall begära ett förhandsavgörande från EG-domstolen när det är oklart hur detta direktiv skall tolkas.

- (6) Gemenskapen och dess medlemsstater är bundna av avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPs-avtalet), som godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om att i Europeiska gemenskapens namn, i frågor inom dess behörighet, ingå avtal enligt de multilaterala förhandlingarna inom Uruguayrundan (1986-1994) ⁽³⁾. Enligt artikel 27.1 i TRIPs-avtalet skall patent meddelas för alla uppfinningar, både produkter och processer, inom alla teknikområden, förutsatt att de är nya, har uppfinningshöjd och kan tillgodogöras industriellt. Vidare skall patent, enligt den artikeln, kunna meddelas och patenträtter kunna åtnjutas oberoende av det tekniska området. Dessa principer bör på motsvarande sätt gälla för datorrelaterade uppfinningar.

- (7) Enligt konventionen om meddelande av europeiska patent, som undertecknades i München den 5 oktober 1973 ("den europeiska patentkonventionen"), och patentlagarna i medlemsstaterna betraktas datorprogram liksom upptäckter, vetenskapliga teorier, matematiska metoder, konstnärliga skapelser, planer, regler eller metoder för intellektuell verksamhet, för spel eller för affärsverksamhet samt framläggande av information uttryckligen inte som uppfinningar och är därför undantagna från det patenterbara området. Dessa undantag är emellertid tillämpliga och berättigade endast i den mån en patentansökan eller ett patent avser sådana föremål eller verksamheter i sig, eftersom de nämnda föremålen och verksamheterna i sig inte tillhör något teknikområde.

⁽¹⁾ EUT C 61, 14.3.2003, s. 154.⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 24 september 2003 (EUT C 77 E, 26.3.2004, s. 230), rådets gemensamma ståndpunkt av den 7 mars 2005 och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EUT).⁽³⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 1.

- (8) Syftet med detta direktiv är att förhindra olika tolkningar av bestämmelserna i den europeiska patentkonventionen om gränserna för vad som är patenterbart. Den rättssäkerhet som följer av detta bör medverka till att det skapas ett klimat som befrämjar investeringar och innovationer inom programvarusektorn.
- (9) Patentskyddet tillåter uppfinnare att få behållning av sin kreativitet. Patenträttigheter skyddar innovation i hela samhällets intresse och bör inte användas på ett sätt som motverkar konkurrens.
- (10) Enligt rådets direktiv 91/250/EEG av den 14 maj 1991 om rättsligt skydd för datorprogram⁽¹⁾ skall ett originellt datorprogram i alla dess uttrycksformer åtnjuta upphovsrättsligt skydd som litterärt verk. Idéer och principer som ligger bakom de olika detaljerna i ett datorprogram är emellertid inte upphovsrättsligt skyddade.
- (11) För att en uppfinning skall anses vara patenterbar bör den ha teknisk karaktär och därför tillhöra ett teknikområde.
- (12) Det är ett villkor för uppfinningar i allmänhet att de, för att anses ha uppfinningshöjd, bör utgöra ett tekniskt bidrag till teknikens ståndpunkt.
- (13) Även om en datorrelaterad uppfinning tillhör ett teknikområde skall den alltså anses sakna uppfinningshöjd och därmed inte vara patenterbar, om den inte utgör ett bidrag till teknikens ståndpunkt, vilket t.ex. är fallet om dess särskilda bidrag saknar teknisk karaktär.
- (14) Att enbart tillämpa en annars icke patenterbar metod på en anordning, t.ex. en dator, är inte i sig tillräckligt för att motivera slutsatsen att ett tekniskt bidrag föreligger. En datorrelaterad affärs- eller databehandlingsmetod, eller en annan metod, där det enda bidraget till teknikens ståndpunkt är icke-tekniskt, kan därför inte utgöra en patenterbar uppfinning.
- (15) Om bidraget till teknikens ståndpunkt enbart rör något som inte är patenterbart kan uppfinningen inte patenteras, oberoende av hur saken läggs fram i ansökan. Kravet på tekniskt bidrag kan t.ex. inte kringgås enbart genom att tekniska hjälpmedel specificeras i patentkraven.
- (16) En algoritm är icke-teknisk till sin natur och kan därför inte utgöra en teknisk uppfinning. En metod som omfattar användning av en algoritm kan trots detta vara patenterbar under förutsättning att metoden används för att lösa ett tekniskt problem. Ett patent som beviljas för en sådan metod bör emellertid inte innebära ensamrätt till själva algoritmen eller dess användning i sammanhang som inte förutses i patentet.
- (17) Omfattningen av den ensamrätt som ett patent innebär bestäms av patentkraven, som skall tolkas med beaktande av beskrivningarna och ritningarna. Kraven avseende en datorrelaterad uppfinning bör omfatta åtminstone en produkt, t.ex. en programmerad anordning, eller ett förfarande som utförs i en sådan anordning. Av detta följer att användning av enskilda delar av en programvara i sammanhang som inte inbegriper framställning av en patentskyddad produkt eller en patentskyddad process inte kommer att betraktas som patentintrång.
- (18) Det rättsliga skyddet för datorrelaterade uppfinningar nödvändiggör inte att det skapas något nytt regelverk som ersätter den nationella patenträtten. Den nationella patenträtten förblir den huvudsakliga grunden för det rättsliga skyddet för datorrelaterade uppfinningar. Detta direktiv klargör helt enkelt det nuvarande rättsläget i syfte att garantera rättssäkerhet, insyn och rättslig klarhet och för att förhindra en utveckling som innebär att metoder som inte är patenterbara, såsom självklara eller icke-tekniska processer och affärsmetoder, blir patenterbara.
- (19) Detta direktiv bör begränsas till att ange vissa principer för uppfinningarnas patenterbarhet; dessa principer bör särskilt säkerställa att uppfinningar som tillhör ett teknikområde och utgör ett tekniskt bidrag är möjliga att skydda genom patent, samt omvänt att uppfinningar som inte utgör något tekniskt bidrag inte är möjliga att skydda genom patent.
- (20) Om rådande olikheter i det rättsliga skyddet för datorrelaterade uppfinningar undanröjs och rättsläget klargörs, kommer konkurrensläget för gemenskapens näringsliv att förbättras i förhållande till dess viktigaste handelspartner. Med tanke på att den traditionella tillverkningsindustrin tenderar att flytta sin verksamhet till lågkostnadsländer utanför gemenskapen är betydelsen av skydd för immateriella rättigheter och i synnerhet patent uppenbar.
- (21) Detta direktiv bör inte inverka på tillämpningen av artiklarna 81 och 82 i fördraget, särskilt i de fall en dominerande leverantör vägrar att tillåta användning av en patenterad teknik som behövs endast för att garantera omvandling av de konventioner som används i två olika datorsystem eller datornät för att möjliggöra kommunikation och utbyte av uppgifter mellan dem.

⁽¹⁾ EGT L 122, 17.5.1991, s. 42. Direktiv ändrat genom direktiv 93/98/EEG (EGT L 290, 24.11.1993, s. 9).

(22) De rättigheter som är förbundna med patent för uppfinningar inom ramen för detta direktiv bör inte påverka handlingar som är tillåtna enligt artiklarna 5 och 6 i direktiv 91/250/EEG och särskilt enligt bestämmelserna i det direktivet om dekompilering och driftskompatibilitet. Åtgärder som enligt artiklarna 5 och 6 i direktiv 91/250/EEG inte kräver rättighetshavarens tillstånd när det gäller rättighetshavarens upphovsrätt till eller som har anknytning till ett datorprogram, och som – om det inte vore för dessa artiklar – skulle kräva ett sådant tillstånd, bör inte kräva rättighetshavarens tillstånd när det gäller rättighetshavarens patenträttigheter till eller som har anknytning till datorprogrammet.

(23) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att harmonisera nationella regler om patenterbarhet för datorrelaterade uppfinningar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

I detta direktiv fastställs de regler som skall gälla patenterbarhet för datorrelaterade uppfinningar.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *datorrelaterad uppfinning*: alla uppfinningar vars utövande innefattar användning av en dator, ett datornätverk eller någon annan programmerbar anordning, där uppfinningen har en eller flera egenskaper som helt eller delvis verkställs med hjälp av ett eller flera datorprogram,
- b) *tekniskt bidrag*: ett bidrag till teknikens standpunkt som är nytt och inte är självklart för en fackman på området i fråga. Det tekniska bidraget skall bedömas med hänsyn till skillnaden mellan teknikens standpunkt och patentkravens samlade skyddsomfång, vilket måste innefatta tekniska kännetecken oberoende av om dessa åtföljs av icke-tekniska kännetecken.

Artikel 3

Villkor för patenterbarhet

För att kunna patenteras skall en datorrelaterad uppfinning kunna tillgodogöras industriellt, vara ny och ha uppfinningshöjd. För att en datorrelaterad uppfinning skall kunna anses ha uppfinningshöjd skall den utgöra ett tekniskt bidrag.

Artikel 4

Undantag från patenterbarhet

1. Ett datorprogram som sådant kan inte utgöra en patenterbar uppfinning.
2. En datorrelaterad uppfinning skall inte anses utgöra ett tekniskt bidrag enbart därför att den förutsätter användning av en dator, datornätverk eller annan programmerbar anordning. Uppfinningar som rör datorprogram – oavsett om de uttrycks i källkod, i objektkod eller i någon annan form – som tillämpar affärsmetoder, matematiska eller andra metoder och inte har några tekniska verkningar utöver den normala fysiska samverkan mellan ett program och datorn, datornätverk eller den programmerbara anordning där de körs, skall därför inte vara patenterbara.

Artikel 5

Typ av krav

1. Medlemsstaterna skall se till att en datorrelaterad uppfinning kan patentskyddas som produkt, dvs. en programmerad dator, ett programmerat datornätverk eller någon annan programmerad anordning, eller som en process utförd av en sådan dator, datornätverk eller anordning genom användning av programvara.
2. Ett krav på ett datorprogram, antingen som självständig produkt eller på en bärare, skall inte vara tillåtet om det programmet inte, när det laddas och exekveras i en programmerbar dator, programmerbart datornätverk eller annan programmerbar anordning, aktiverar en produkt eller en process som ingår i samma patentansökan, i enlighet med punkt 1.

Artikel 6

Förhållande till direktiv 91/250/EEG

De rättigheter som ges genom patentskydd för uppfinningar som omfattas av detta direktiv skall inte påverka åtgärder som är tillåtna enligt artiklarna 5 och 6 i direktiv 91/250/EEG, och särskilt enligt bestämmelserna i det direktivet som gäller dekompilering och driftskompatibilitet.

Artikel 7

Uppföljning

Kommissionen skall följa hur datorrelaterade uppfinningar påverkar innovation och konkurrens, både i Europa och internationellt, på gemenskapens näringsliv, särskilt små och medelstora företag, på anhängare av öppen källkod, samt elektronisk handel.

Artikel 8

Rapport om direktivets effekter

Senast den ... (*) skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om

- a) hur patent för datorrelaterade uppfinningar påverkar de förhållanden som nämns i artikel 7,
- b) huruvida reglerna för patentets giltighetstid och för bedömning av patenterbarhet, närmare bestämt nyhetskaraktär, uppfinningshöjd och kravens skyddsomfång, är lämpliga, och huruvida det skulle vara önskvärt och rättsligt möjligt med tanke på gemenskapens internationella åtaganden att ändra sådana regler,
- c) huruvida det har uppstått svårigheter beträffande de medlemsstater som inte granskar kraven på nyhet och uppfinningshöjd innan patent utfärdas, och om det i så fall krävs åtgärder för att hantera dessa svårigheter,
- d) huruvida svårigheter har uppstått i förhållandet mellan patentskyddet för datorrelaterade uppfinningar och det upphovsrättsliga skyddet för datorprogram i enlighet med direktiv 91/250/EEG, och huruvida patentsystemet har missbrukats i fråga om datorrelaterade uppfinningar,
- e) på vilket sätt föreskrifterna i detta direktiv beaktas i Europeiska patentverkets praxis och i verkets bedömningsriktlinjer,
- f) de förhållanden som kan göra det nödvändigt att förbereda en diplomatkonferens för att se över den europeiska patentkonventionen,
- g) hur patent på datorrelaterade uppfinningar påverkar utveckling och saluföring av driftskompatibla datorprogram och datorsystem.

Artikel 9

Översyn av direktivets effekter

På grundval av uppföljningen enligt artikel 7 och rapporten enligt artikel 8 skall kommissionen granska effekterna av detta direktiv och, vid behov, förelägga Europaparlamentet och rådet förslag till ändringar av lagstiftningen.

Artikel 10

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... (**). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 12

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

(*) Fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

(**) Två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 20 februari 2002 överlämnade kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om patenterbarhet för datorrelaterade uppfinningar ⁽¹⁾ grundat på artikel 95 i EG-fördraget.
2. Ekonomiska och sociala kommittén lämnade sitt yttrande den 19 september 2002 ⁽²⁾.
3. Europaparlamentet lämnade sitt yttrande vid första behandlingen den 24 september 2003 ⁽³⁾.
4. Kommissionen har inte lagt fram något ändrat förslag.
5. Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251 i EG-fördraget den 7 mars 2005.

II. SYFTE

6. Syftet med förslaget till direktiv är att harmonisera de nationella patentlagarna när det gäller patenterbarhet för datorrelaterade uppfinningar och att öka insynen i villkoren för sådan patenterbarhet.

III. GEMENSAM STÅNDPUNKT

Skälen

7. Rådet har ändrat eller slagit samman ett antal av skälen i kommissionens förslag och antagit ytterligare några. Därigenom har rådet helt, delvis eller efter omformulering godtagit Europaparlamentets ändringar 1, 2, 88, 3, 34, 115, 85, 7, 8, 9, 86, 11, 12 och 13. De viktigaste ändringarna i skälen tas upp under tillämpliga artiklar nedan.

Artiklarna

Artikel 1 (Räckvidd)

8. Artikel 1 godtogs enligt kommissionens förslag. Europaparlamentet har inte heller föreslagit några ändringar i denna artikel.

Artikel 2 (Definitioner)

9. Beträffande led a har rådet delvis följt Europaparlamentets ändringar 36, 42 och 117 genom att stryka orden "sannolikt nya" i definitionen av datorrelaterad uppfinning på grund av att dessa är överflödiga och riskerar att skapa förvirring i fråga om förhållandet till den nyhetsgranskning som tillämpas vid patenterbarhetsprövningen av samtliga uppfinningar.

10. När det gäller led b

- ersatte rådet "technical field" med "field of technology" som är den term som vanligen används i internationella patenträttsavtal, till exempel TRIPS-avtalet,
- infogade rådet orden "nytt och" för att klargöra kriterierna för tekniskt bidrag, och
- lade till en andra mening som i grunden är bestämmelsen i artikel 4.3 i kommissionens förslag, vilken har ändrats en aning för att klargöra att alla patentkrav måste innehålla även tekniska kännetecken, även om icke-tekniska kännetecken kan beaktas vid bedömningen av en viss datorrelaterad uppfinnings tekniska bidrag. Denna tanke sammanfaller med delar av Europaparlamentets ändringar 16, 100, 57, 99, 110 och 70.

⁽¹⁾ EGT C 151 E, 25.6.2002, s. 129.

⁽²⁾ EGT C 61, 14.3.2003, s. 154.

⁽³⁾ EUT C 77 E, 26.3.2004, s. 230.

Artikel 3 i kommissionens förslag (Datorrelaterade uppfinningar som teknikområde)

11. I denna artikel ålades medlemsstaterna skyldighet att i sin nationella lagstiftning se till att datorrelaterade uppfinningar uppfattas som tillhörande ett teknikområde. I enlighet med Europaparlamentets ändring 15 har rådet beslutat att stryka artikel 3 med tanke på att en allmän skyldighet av denna art skulle vara svår att överföra till nationell lagstiftning. I stället har rådet beslutat att i skäl 13 skärpa det aktuella uttryckssättet i skäl 11 i kommissionens förslag.

Artikel 3 (Artikel 4 i kommissionens förslag) (Villkor för patenterbarhet)

12. Rådet sammanförde de första två punkterna i artikel 4 i kommissionens förslag till en enda och införde samtidigt obetydliga ändringar av formuleringen i syfte att förtydliga texten. Den nya texten följer ordagrant den lydelse av artikel 4.1 som föreslås i Europaparlamentets ändring 16.
13. Som redan nämnts har artikel 4.3 i kommissionens förslag införlivats i definitionen av tekniskt bidrag i artikel 2 b eftersom det ansågs att detta hör hemma i definitionerna och inte i en artikel med rubriken "Villkor för patenterbarhet".

Artikel 4 (Undantag från patenterbarhet)

14. För att undvika eventuella missförstånd har rådet i artikel 4.1 infört en tydlig skrivning om att ett datorprogram i sig inte kan utgöra en patenterbar uppfinning.
15. Punkt 2, som motsvarar Europaparlamentets ändring 17, är avsedd att klargöra gränserna för vad som kan vara patenterbart enligt detta direktiv och måste läsas tillsammans med skälen 14-16 vilka motsvarar Europaparlamentets ändringar 85, 7 och 8. Rådet har dock infogat uttrycken "vare sig de uttrycks i källkod, i objektкод eller i någon annan form" för att förtydliga vad som avses med uppfinningar som rör datorprogram.

Artikel 5 (Typ av krav)

16. Punkt 1 godtogs enligt kommissionens förslag.
17. Punkt 2 lades till för att klargöra att ett patent under vissa förhållanden och på bestämda villkor kan omfatta ett krav på ett datorprogram, antingen som självständig produkt eller på en bärare. Rådet anser att detta skulle anpassa direktivet till gängse praxis såväl vid Europeiska patentbyrån som i medlemsstaterna.

Artikel 6 (Förhållande till direktiv 91/250/EEG)

18. Rådet har godtagit Europaparlamentets ändring 19 eftersom det anser att denna är tydligare än texten i kommissionens förslag. Det har tagit bort hänvisningarna till bestämmelserna om kretsmönster på halvledare eller varumärken eftersom de ansågs ovidkommande i detta sammanhang.
19. Rådet införlivade inte Europaparlamentets ändring 76 eftersom det ansåg att den var för öppen och skulle strida mot TRIPs-avtalet. Rådet ansåg att frågan om driftskompatibilitet redan är tillräckligt behandlad genom artikel 6 samt genom tillämpningen av allmänna konkurrensregler. Detta förklaras tydligt i skälen 21 och 22 i rådets gemensamma ståndpunkt.

Artikel 7 (Uppföljning)

20. Rådet har godtagit Europaparlamentets ändring 71.

Artikel 8 (Rapport om direktivets effekter)

21. Rådet har bibehållit texten i kommissionens förslag och gjort följande tillägg:

- Led b: orden "patentets giltighetstid och för" har lagts till enligt förslaget i Europaparlamentets ändring 92. Dessutom har rådet, med beaktande av Europaparlamentets ändring 25, infört en skrivning om gemenskapens internationella åtaganden.
- Led d: Rådet har godtagit Europaparlamentets ändring 23.
- Led e: Rådet har godtagit Europaparlamentets ändring 26.
- Led f: Rådet har godtagit Europaparlamentets ändring 25 men har tagit bort hänvisningen till gemenskapspatent, eftersom en sådan hänvisning är ovidkommande i detta sammanhang.
- Led g: Rådet har i sak godtagit Europaparlamentets ändring 89 men har valt en tydligare formulering.

Artikel 9 i rådets gemensamma ståndpunkt (Översyn av följderna)

22. Rådet godtog Europaparlamentets ändring 27.

Artikel 10 (Artikel 9 i kommissionens förslag) (Genomförande)

23. Till skillnad från Europaparlamentet, som valde en genomförandeperiod på arton månader (ändring 28), har rådet valt en genomförandeperiod på tjugofyra månader.

Artiklarna 11 (Ikraftträdande) och 12 (Adressater) (Artiklarna 10 och 11 i kommissionens förslag)

24. Rådet har godtagit kommissionens förslag.

IV. EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGAR SOM INTE GODTAGITS

25. Efter ingående diskussion kunde rådet inte godta Europaparlamentets ändringar 88 (första meningen), 31, 32, 112, 95, 84, 114, 125, 75, 36, 42, 117, 107, 69, 55/rev, 97, 108, 38, 44, 118, 45, 16, 100, 57, 99, 110, 70 (delvis), 60, 102, 111, 72, 103, 119, 104, 120, 76, 24, 81, 93, 94 och 28.
26. Rådet ansåg att en del av dessa ändringar var överflödiga (ändringarna 88 [första meningen], 31, 75, 94), oklara och potentiellt förvirrande (ändringarna 36, 42, 117, 72, 104, 120), inte hade någon direkt koppling till de aktuella frågorna (ändringarna 95, 24, 81), inte återspeglade etablerad praxis (ändringarna 32, 112, 16, 100, 57, 99, 110, 70, 102, 111) eller skulle strida mot Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters internationella åtaganden enligt TRIPs-avtalet samt patenträttens allmänna principer (84, 114, 125, 107, 69, 55/rev, 97, 108, 38, 44, 118, 45, 60, 103, 119, 76, 93).

V. AVSLUTNING

27. I den gemensamma ståndpunkten har rådet införlivat ett betydande antal av de ändringar som Europaparlamentet har föreslagit. I hela den gemensamma ståndpunkten har rådet strävat efter att uppnå en rimlig och genomförbar balans mellan rättsinnehavarnas och övriga berörda parter intressen. Den övergripande balansen i rådets gemensamma ståndpunkt har erkänts av kommissionen som har godtagit den som ett tillfredsställande kompromisspaket.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 21/2005**antagen av rådet den 8 mars 2005****inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2005 om sammanställning av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor**

(2005/C 144 E/03)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I den handlingsplan om statistikkrav för Ekonomiska och monetära unionen (EMU) som godkändes av Ekofinrådet i september 2000 fastställs att en begränsad uppsättning kvartalsvisa sektorsräkenskaper oundgängligen behövs och att dessa skall finnas tillgängliga inom 90 dagar efter utgången av det berörda kvartalet.
- (2) Det understryks i den gemensamma rapport från Ekofinrådet och kommissionen till Europeiska rådet om statistik och indikatorer för euroområdet som antogs av Ekofinrådet den 18 februari 2003 att högprioriterade åtgärder på olika områden, inklusive kvartalsvisa nationalräkenskaper efter institutionell sektor, bör vara fullt genomförda senast 2005.
- (3) Analysen av konjunktursvängningar i Europeiska unionens ekonomi och hanteringen av den monetära politiken i EMU kräver makroekonomisk statistik över det ekonomiska beteendet och det inbördes förhållandet mellan enskilda institutionella sektorer, som är omöjliga att kartlägga på basis av de uppgifter som sammanställs för ekonomin som helhet. Det föreligger därför ett behov av att upprätta kvartalsvisa räkenskaper efter institutionell sektor för såväl Europeiska unionen i dess helhet som euroområdet.
- (4) Upprättandet av dessa räkenskaper är en del av det övergripande målet att sammanställa ett system av årliga och kvartalsvisa räkenskaper för Europeiska unionen och för euroområdet. Systemet omfattar de viktigaste makroekonomiska aggregaten samt de finansiella och icke-finansiella räkenskaperna efter institutionell sektor. Syftet är

att uppnå överensstämmelse mellan alla dessa räkenskaper och, när det gäller kontona för utlandet, mellan de olika uppgifterna om betalningsbalans och nationalräkenskaper.

- (5) Sammanställningen av europeiska räkenskaper efter institutionell sektor i enlighet med principerna i det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen enligt rådets förordning (EG) nr 2223/96 ⁽³⁾ kräver att medlemsstaterna överför kvartalsvisa nationalräkenskaper efter institutionell sektor. De europeiska räkenskaperna måste emellertid avspegla ekonomin i det europeiska området i dess helhet och kan skilja sig från en enkel aggregering av medlemsstaternas räkenskaper. Målet är i synnerhet att i räkenskaperna för respektive berört område (Europeiska unionen alternativt euroområdet) beakta de transaktioner som gjorts av Europeiska unionens institutioner och organ.
- (6) Framställningen av specifik gemenskapsstatistik omfattas av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ⁽⁴⁾.
- (7) Eftersom målet för denna förordning, nämligen sammanställning av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor för Europeiska unionen och euroområdet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. Särskilt bör medlemsstater som ger ett försumbart bidrag till de europeiska totalräkenskaperna inte avkrävas en rapport med fullständiga och detaljerade uppgifter.
- (8) De åtgärder som krävs för genomförandet av denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT C 42, 18.2.2004, s. 23.⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 30 mars 2004 (EUT C 103 E, 29.4.2004, s. 141), rådets gemensamma ståndpunkt av den 8 mars 2005 och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EUT).⁽³⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1267/2003 (EUT L 180, 18.7.2003, s. 1).⁽⁴⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (9) Kommittén för det statistiska programmet, som inrättats genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽¹⁾, och Kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik, som inrättats genom rådets beslut 91/115/EEG ⁽²⁾, har hört.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs en gemensam ram för medlemsstaternas bidrag till sammanställningen av kvartalsvisa europeiska icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor.

Artikel 2

Överföring av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen överföra kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor enligt specifikation i bilagan, med undantag för i första hand punkterna P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 och B.4G.

2. En tidsplan för överföringen av uppgifter om punkterna P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 och B.4G, samt av varje beslut som kräver en uppdelning efter motsvarande sektor av de transaktioner som förtecknas i bilagan, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 8.2. Varje sådant beslut skall antas först efter det att kommissionen har inlämnat en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning i enlighet med artikel 9.

3. De kvartalsvisa uppgifter som avses i punkt 1 skall lämnas till kommissionen senast 90 kalenderdagar efter utgången av det kvartal som uppgifterna gäller. Under en övergångsperiod på tre år från och med denna förordnings ikraftträdande skall de kvartalsvisa uppgifter som avses i punkt 1 lämnas till kommissionen senast 95 kalenderdagar efter utgången av det kvartal som uppgifterna gäller. Varje revision av uppgifterna för föregående kvartal skall överföras vid samma tillfälle.

4. Den tidsfrist för överföringen som anges i punkt 3 kan justeras med högst fem dagar i enlighet med förfarandet i artikel 8.2.

5. Den första överföringen av kvartalsvisa uppgifter skall gälla uppgifter för tredje kvartalet 2005. Medlemsstaterna skall lämna dessa uppgifter senast den 3 januari 2006. Denna första överföring skall inkludera retroaktiva uppgifter för perioderna från och med första kvartalet 1999.

⁽¹⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽²⁾ EGT L 59, 6.3.1991, s. 19.

Artikel 3

Rapporteringskyldigheter

1. Samtliga medlemsstater skall överföra de uppgifter som beskrivs i bilagan när det gäller sektorerna utlandet (S.2) och offentlig sektor (S.13). En medlemsstat vars bruttonationalprodukt i löpande priser normalt utgör mer än 1 % av gemenskapens totala bruttonationalprodukt skall för samtliga institutionella sektorer överföra de uppgifter som beskrivs i bilagan.

2. Kommissionen skall fastställa vilken procentandel av gemenskapens totala bruttonationalprodukt i löpande priser som en medlemsstats bruttonationalprodukt normalt utgör, så som det anges i punkt 1, på grundval av det aritmetiska medelvärdet av de årliga uppgifter från de senaste tre åren som överförts av medlemsstaterna.

3. Den andel (1 %) av gemenskapens totala bruttonationalprodukt som avses i punkt 1 kan justeras i enlighet med förfarandet i artikel 8.2.

4. Undantag från denna förordning kan godtas av kommissionen om de nationella statistiksystemen kräver mer omfattande anpassningar. Sådana undantag får inte tillämpas längre än tre år efter ikraftträdandet av denna förordning eller av de genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 8.2.

Artikel 4

Definitioner och standarder

Standarder, definitioner, klassifikationer och redovisningsregler för de uppgifter som överförs i enlighet med denna förordning skall vara de som fastställs i förordning (EG) nr 2223/96 (nedan kallad "ENS-förordningen").

Artikel 5

Uppgiftskällor och krav på överensstämmelse

1. Medlemsstaterna skall sammanställa de uppgifter som krävs i denna förordning genom att använda alla de källor som de betraktar som relevanta och genom att prioritera direkt information såsom administrativa källor eller undersökningar avseende företag och hushåll.

När sådan direkt information inte kan insamlas, i synnerhet när det gäller de retroaktiva uppgifter som krävs enligt artikel 2.5, får bästa möjliga skattningar överföras.

2. De uppgifter som överförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning skall stämma överens med de kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper för den offentliga sektorn och de kvartalsvisa huvudaggregat för den totala ekonomin som överförs till kommissionen enligt programmet för uppgiftsöverföring i ENS-förordningen.

3. De kvartalsvisa uppgifter som överförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning skall vara förenliga med motsvarande årliga uppgifter som överförs enligt programmet för uppgiftsoverföring i ENS-förordningen.

Artikel 6

Kvalitetsstandarder och rapporter

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att kvaliteten på de uppgifter som överförs efterhand höjs för att uppfylla de gemensamma kvalitetsstandarder som skall definieras i enlighet med förfarandet i artikel 8.2.

2. Medlemsstaterna skall inom ett år efter den första överföringen av uppgifter tillstålla kommissionen en aktuell beskrivning av de källor, metoder och statistiska bearbetningar som använts.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om mer omfattande metodiska eller andra förändringar som kan påverka överförda uppgifter senast tre månader efter det att sådana förändringar trätt i kraft.

Artikel 7

Genomförandeåtgärder

Genomförandeåtgärderna skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 8.2. Sådana åtgärder skall omfatta

- a) fastställande av en tidsplan för överföring av uppgifter om punkterna P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 och B.4G enligt artikel 2.2,
- b) krav på att de transaktioner som är upptagna i bilagan skall uppdelas efter motsvarande sektor i enlighet med artikel 2.2,
- c) översyn av tidsplanen för kvartalsvisa överföringar enligt artikel 2.4,
- d) justering av andelen (1 %) av gemenskapens totala bruttonationalprodukt för att avgöra skyldigheten att överföra uppgifter för alla institutionella sektorer enligt artikel 3.3,

e) definition av standarder för uppgifternas kvalitet i enlighet med artikel 6.1.

Artikel 8

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för det statistiska programmet.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 9

Rapport om genomförandet

Inom fem år efter det att denna förordning trätt i kraft skall kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om dess genomförande.

Denna rapport skall i synnerhet innehålla

- a) information om kvaliteten på den framtagna statistiken,
- b) en bedömning av den nytta i förhållande till kostnaderna som gemenskapen, medlemsstaterna samt leverantörer och användare av statistisk information kan få av den framtagna statistiken,
- c) en kartläggning av områden för möjliga förbättringar och ändringar som anses nödvändiga mot bakgrund av de uppnådda resultaten.

Artikel 10

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

BILAGA

Överföring av uppgifter

		Användningar							Tillgångar						
		S1	S1N	S11	S12	S13	S14_S15	S2	S1	S1N	S11	S12	S13	S14_S15	S2
		Totala ekonomin	Totala ospecificerade ekonomin	Icke-finansiella företag	Finansiella företag	Offentlig sektor	Hushållen och hushållens ideella organisationer	Utländ	Totala ekonomin	Totala ospecificerade ekonomin	Icke-finansiella företag	Finansiella företag	Offentlig sektor	Hushållen och hushållens ideella organisationer	Utländ
P.1	Produktion								X		X	X	X	X	
P.2	Insatsförbrukning	X		X	X	X	X								
P.3	Slutgiltiga konsumtionsutgifter	X				X	X								
P.31	Individuella konsumtionsutgifter	X				X	X								
P.32	Kollektiva konsumtionsutgifter	X				X									
P.5	Bruttoinvesteringar	X		X	X	X	X								
P.51	Fasta bruttoinvesteringar	X		X	X	X	X								
P.5N	Lagerinvesteringar samt anskaffning minus avyttring av värdeföremål	X		X	X	X	X								
P.6	Export av varor och tjänster							X							
P.7	Import av varor och tjänster														X
D.1	Löner och kollektiva avgifter	X		X	X	X	X	X	X					X	X
D.2	Skatter på produktion och import	X	X	X	X	X	X		X				X		X
D.21	Produktskatter	X	X						X				X		X
D.29	Övriga produktionsskatter	X		X	X	X	X		X				X		X
D.3	Subventioner	X				X		X	X	X	X	X	X	X	
D.31	Produktsubventioner	X				X		X	X	X					
D.39	Övriga produktsubventioner	X				X		X	X		X	X	X	X	
D.21–D.31	Skatter minus subventioner (på produkter)								X	X					
D.4	Kapitalinkomster	X		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.41	Ränta	X		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X

		Användningar							Tillgångar						
		S1	S1N	S11	S12	S13	S14_S15	S2	S1	S1N	S11	S12	S13	S14_S15	S2
		Totala ekonomin	Totala ospecificerade ekonomin	Ikke-finansiella företag	Finansiella företag	Offentlig sektor	Hushållen och hushållens ideella organisationer	Utländ	Totala ekonomin	Totala ospecificerade ekonomin	Ikke-finansiella företag	Finansiella företag	Offentlig sektor	Hushållen och hushållens ideella organisationer	Utländ
D.4N	Andra kapitalinkomster utom ränta	X		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.42	Inkomst från bolag	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X
D.43	Återinvesterade vinstmedel från direkta investeringar i utlandet	X		X	X			X	X		X	X	X	X	X
D.44	Kapitalinkomster tillräknade försäkringstagarna	X		X	X			X	X		X	X	X	X	X
D.45	Arrenden	X		X	X	X	X		X		X	X	X	X	
D.5	Löpande inkomst- och förmögenhetsskatter osv.	X		X	X	X	X	X	X				X		X
D.6	Sociala avgifter och förmåner	X		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.61	Sociala avgifter	X					X	X	X		X	X	X	X	X
D.62	Sociala förmåner andra än in natura	X		X	X	X	X	X	X					X	X
D.63	Sociala transfereringar in natura	X				X	X		X					X	
D.7	Andra löpande transfereringar	X		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.71	Skadeförsäkringspremier	X		X	X	X	X	X	X			X	X		X
D.72	Skadeförsäkringsfordringar	X			X			X	X		X	X	X	X	X
D.7N	Andra transfereringar	X		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.8	Justeringar för värdeförändringar i hushållens nettofordran på pensionsfondsreserver	X		X	X	X	X	X	X					X	X
D.9	Kapitaltransfereringar	X		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
D.91	Kapitalskatter	X		X	X		X	X	X				X		
D.9N	Investeringsbidrag och andra kapitaltransfereringar	X		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
K.1	Kapitalförslitning	X		X	X	X	X		X		X	X	X	X	
K.2	Anskaffning minus avyttring av icke-finansiella icke-producerande tillgångar	X		X	X	X	X	X							

		Saldoposter						
		S1	S1N	S11	S12	S13	S14_S15	S2
		Totala ekonomin	Totala ospecificerade ekonomin	Icke-finansiella företag	Finansiella företag	Offentlig sektor	Hushållen och hushållens ideella organisationer	Utländ
B.1G	Bruttoförädlingsvärde	X	X	X	X	X	X	
B.IN	Nettoförädlingsvärde	X	X	X	X	X	X	
B.2G	Driftsöverskott (brutto)	X		X	X	X	X	
B.3G	Sammansatt förvärvsinkomst (brutto)	X					X	
B.4G	Företagarinkomst (brutto)	X		X	X		X	
B.5G	Saldo primära inkomster (brutto)	X		X	X	X	X	
B.6G	Disponibel inkomst (brutto)	X		X	X	X	X	
B.7G	Justerad disponibel inkomst (brutto)	X				X	X	
B.8G	Sparande (brutto)	X		X	X	X	X	
B.9	Finansiellt sparande/nettoupplåning	X		X	X	X	X	X
B.11	Utrikessaldo för varor och tjänster							X
B.12	Bytesbalans							X

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 17 december 2003 lade kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om sammanställning av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor ⁽¹⁾, på grundval av artikel 285 i EG-fördraget.
2. Europeiska centralbanken avgav sitt yttrande den 4 februari 2004 ⁽²⁾.
3. Europaparlamentet avgav sitt yttrande vid första behandlingen den 31 mars 2004 ⁽³⁾.
4. Kommissionen har ännu inte lagt fram något ändrat förslag.
5. Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251 i EG-fördraget den 8 mars 2005.

II. SYFTE

6. Syftet med detta förslag till förordning är att upprätta en gemensam ram för medlemsstaternas bidrag till sammanställningen av kvartalsvisa europeiska räkenskaper efter institutionell sektor.

III. GEMENSAM STÅNDPUNKT

Skälen i ingressen

7. Rådet har ändrat skäl 5 genom att stryka "när de är belägna inom det berörda europeiska området" och beaktar därmed till fullo Europaparlamentets enda ändring. Detta skäl har ändrats för att klargöra att förordningens räckvidd inbegriper "Europeiska unionen eller euroområdet, beroende på omständigheterna" i stället för det "europeiska området".

Artiklarna

Artikel 1 (Syfte)

8. Artikel 1 godtogs enligt kommissionens förslag, och Europaparlamentet föreslog inte några ändringar.

Artikel 2 (Överföring av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor)

9. Punkt 1 godkändes enligt kommissionens förslag.
10. I punkt 2 har rådet lagt till följande mening: "Varje sådant beslut skall antas först efter det att kommissionen har inlämnat en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning i enlighet med artikel 9". Genom att föra in denna ändring fastställde rådet att överföring av ytterligare uppgifter uppdelade på ytterligare transaktioner inte kommer att äga rum innan Europeiska kommissionen (inom högst fem år) överlämnar en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning.
11. I punkt 3 har rådet infört en ny mening: "Under en övergångsperiod på tre år från och med denna förordnings ikraftträdande skall de kvartalsvisa uppgifter som avses i punkt 1 lämnas till kommissionen senast 95 kalenderdagar efter utgången av det kvartal som uppgifterna gäller", i syfte att möjliggöra en övergångsperiod på tre år under vilken medlemsstaterna är skyldiga att lämna de kvartalsvisa uppgifter som avses i punkt 1 till kommissionen inom en tidsfrist på 95 dagar i stället för 90 dagar som ursprungligen hade föreslagits av kommissionen.

⁽¹⁾ KOM(2003) 789 slutlig.

⁽²⁾ EUT C 42, 18.2.2004, s. 23.

⁽³⁾ EUT C 103 E, 29.4.2004, s. 141.

12. Punkt 4 godkändes enligt kommissionens förslag.
13. I punkt 5 ersatte rådet "första kvartalet" med "tredje kvartalet" och "30 juni 2005" med "3 januari 2006" och flyttar således fram den första period som den första överföringen av kvartalsvisa uppgifter gäller med två kvartal och den tidpunkt vid vilken medlemsstaterna skall överlämna dessa uppgifter med ett halvår.

Artiklarna 3 (Rapporteringsskyldigheter), 4 (Definitioner och standarder), 5 (Uppgiftskällor och konsekvenskrav), 6 (Kvalitetsstandarder och rapporter), 7 (Genomförandeåtgärder), 8 (Kommitté), 9 (Rapport om genomförandet) och 10 (Ikraftträdande)

14. Dessa artiklar godkändes enligt kommissionens förslag, och Europaparlamentet föreslog inte någon ändring av dem.

IV. ÄNDRINGAR FRÅN EUROPAPARLAMENTET SOM INTE GODTAGITS

15. Den enda ändring som Europaparlamentet föreslagit vid första behandlingen godtogs.

V. SLUTSATSER

16. I den gemensamma ståndpunkten har rådet införlivat den ändring som Europaparlamentet föreslagit. Rådet anser att de ändringar som har införts i den gemensamma ståndpunkten till fullo överensstämmer med målen i förordningen. Den övergripande balansen i rådets gemensamma ståndpunkt har erkänts av kommissionen som har godtagit den som ett tillfredsställande kompromisspaket.
-

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 22/2005

antagen av rådet den 4 april 2005

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/.../EG om ändring för tjugoundra gången av rådets direktiv 76/769/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) (ftalater i leksaker och barnavårdsartiklar)

(2005/C 144 E/04)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 14 i fördraget föreskrivs upprättandet av ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs.
- (2) Arbetet med att fullborda den inre marknaden bör förbättra livskvaliteten, hälsoskyddet och konsumenternas säkerhet. Detta direktiv uppfyller kraven på att en hög hälsoskydds- och konsumentskyddsnivå skall säkerställas vid utformning och genomförande av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder.
- (3) Användningen av vissa ftalater i leksaker och barnavårdsartiklar av mjukgjort material eller innehållande delar av mjukgjort material bör förbjudas eftersom förekomsten av vissa ftalater utgör eller kan utgöra risk för barns hälsa.
- (4) Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö, som hörts av kommissionen, har avgett yttranden om de hälsorisker som dessa ftalater utgör.
- (5) I kommissionens rekommendation 98/485/EG av den 1 juli 1998 om barnavårdsartiklar och leksaker som är

avsedda att stoppas i munnen av barn under tre år, och som är tillverkade i mjuk PVC-plast som innehåller vissa ftalater ⁽⁴⁾, uppmanas medlemsstaterna att vidta åtgärder för att säkerställa en hög skyddsnivå för barns hälsa i fråga om dessa produkter.

- (6) Sedan 1999 är användningen av sex olika ftalater i leksaker och barnavårdsartiklar som är avsedda att stoppas i munnen av barn under tre år föremål för ett tillfälligt förbud på EU-nivå efter antagandet av kommissionens beslut 1999/815/EG ⁽⁵⁾ inom ramen för rådets direktiv 92/59/EEG av den 29 juni 1992 om allmän produktsäkerhet ⁽⁶⁾. Detta beslut förnyas regelbundet.

- (7) Fullbordandet av den inre marknaden och dess sätt att fungera påverkas direkt av de begränsningar som redan har antagits av vissa medlemsstater när det gäller utsläppandet på marknaden av leksaker och barnavårdsartiklar på grund av deras ftalatinnehåll. Det är därför nödvändigt att åstadkomma en tillnärmning av medlemsstaternas lagar på detta område och följaktligen att ändra bilaga I till rådets direktiv 76/769/EEG ⁽⁷⁾.

- (8) När den vetenskapliga utvärderingen inte gör det möjligt att fastställa risken med tillräcklig säkerhet skall försiktighetsprincipen tillämpas för att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå, särskilt för barn.

- (9) Eftersom barn är organismer under utveckling är de särskilt känsliga för reproduktionstoxiska ämnen. Därför bör den exponering för utsläppskällor av dessa ämnen som barn utsätts för och som är praktiskt möjlig att undvika minskas i så stor utsträckning som möjligt, särskilt vad gäller artiklar som barn stoppar i munnen.

⁽¹⁾ EGT C 116 E, 26.4.2000, s. 14.

⁽²⁾ EGT C 117, 26.4.2000, s. 59.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 6 juli 2000 (EUT C 121, 24.4.2001, s. 410), rådets gemensamma ståndpunkt av den 4 april 2005 och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽⁴⁾ EGT L 217, 5.8.1998, s. 35.

⁽⁵⁾ EGT L 315, 9.12.1999, s. 46. Beslutet senast ändrat genom beslut 2004/781/EG (EUT L 344, 20.11.2004, s. 35).

⁽⁶⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 24. Direktivet upphävt genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG (EGT L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽⁷⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/98/EG (EUT L 305, 1.10.2004, s. 63).

- (10) Vid riskbedömningarna och/eller inom ramen för rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen⁽¹⁾ har DEHP, DBP och BBP angetts som reproduktionstoxiska ämnen och har därför klassificerats som reproduktionstoxiska, kategori 2.
- (11) Vetenskaplig information om DINP, DIDP och DNOP saknas eller är motstridig, men det kan inte uteslutas att dessa ämnen utgör en potentiell risk om de används i leksaker och barnavårdsartiklar som per definition tillverkas för barn.
- (12) Osäkerhetsfaktorerna i bedömningen av exponeringen för dessa ftalater, såsom hur lång tid barnet har förmålet i munnen och exponering för utsläpp från andra källor, kräver att försiktighetsprincipen skall beaktas. Det bör därför införas begränsningar för användning av dessa ftalater i leksaker och barnavårdsartiklar och för utsläppande av sådana artiklar på marknaden. Begränsningarna för DINP, DIDP och DNOP bör emellertid av proportionalitetsskäl vara mindre stränga än de som föreslås för DEHP, DBP och BBP.
- (13) I linje med kommissionens meddelande om försiktighetsprincipen bör åtgärder som grundar sig på denna princip ses över mot bakgrund av nya vetenskapliga rön.
- (14) Kommissionen bör i samarbete med de myndigheter i medlemsstaterna som har ansvar för marknadsövervakning och efterlevnadsåtgärder när det gäller leksaker och barnavårdsartiklar och i samråd med de relevanta producent- och importörsorganisationerna övervaka användningen av ftalater och andra ämnen som mjukgörare i leksaker och barnavårdsartiklar.
- (15) För tillämpningen av direktiv 76/769/EEG bör ordet "barnavårdsartikel" definieras.
- (16) Rådet bör i enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽²⁾ uppmuntra medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt kommer att visa överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (17) Kommissionen kommer att se över användningen i andra produkter av de ftalater som förtecknas i bilaga I till direktiv 76/769/EEG när riskbedömningen enligt rådets förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen⁽³⁾ har avslutats.

(1) EGT 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/73/EG (EUT L 152, 30.4.2004, s. 1).

(2) EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

(3) EGT L 84, 5.4.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (18) Tillämpningen av detta direktiv påverkar inte gemenskapens lagstiftning om minimikrav för arbetarskydd i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet⁽⁴⁾ och i de särdirektiv som grundas på det direktivet, i synnerhet rådets direktiv 90/394/EEG av den 28 juni 1990 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener i arbetet⁽⁵⁾ och rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet⁽⁶⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 76/769/EEG ändras härmed på följande sätt:

- 1) Följande led skall läggas till i artikel 1.3:

"c) *barnavårdsartikel*: alla produkter som är avsedda att underlätta barns sömn, barns avslappning, matning av barn eller barns sugning."

- 2) Bilaga I skall ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Kommissionen skall senast den ... (*) på nytt utvärdera de åtgärder som fastställs i direktiv 76/769/EEG, ändrat genom det här direktivet, mot bakgrund av nya vetenskapliga rön om de ämnen som anges i bilagan till detta samt om deras ersättningsämnen, och om det är motiverat skall åtgärderna ändras i enlighet därmed.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall senast den ... (**) anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den ... (***).

(*) EGT L 183, 29.6.1989, s. 1. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

(5) EGT L 196, 26.7.1990, s. 1. Direktivet upphävt genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 50).

(6) EGT L 131, 5.5.1998, s. 11.

(*) Fyra år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

(**) Sex månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

(***) Tolv månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

BILAGA

Följande punkter skall läggas till i bilaga I till direktiv 76/769/EEG:

”(XX) Följande ftalater (eller andra CAS- och EINECS-nummer som innehåller ämnet): Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP) CAS-nummer 117-81-7 EINECS-nummer 204-211-0 Dibutylftalat (DBP) CAS-nummer 84-74-2 EINECS-nummer 201-557-4 Butylbensylftalat (BBP) CAS-nummer 85-68-7 EINECS-nummer 201-622-7	Får inte användas som ämnen eller beståndsdelar i preparat (beredningar) i koncentrationer som överstiger 0,1 % uttryckt i massa av det mjukgjorda materialet i leksaker och barnavårdsartiklar. Sådana leksaker och barnavårdsartiklar som innehåller dessa ftalater i en koncentration som överstiger ovannämnda gränsvärde får inte släppas ut på marknaden.
(XXa) Följande ftalater (eller andra CAS- och EINECS-nummer som innehåller ämnet): Diisononylftalat (DINP) CAS-nummer 28553-12-0 och 68515-48-0 EINECS-nummer 249-079-5 och 271-090-9 Diisodecylftalat (DIDP) CAS-nummer 26761-40-0 och 68515-49-1 EINECS-nummer 247-079-977 och 271-091-4 Di-n-oktylftalat (DNOP) CAS-nummer 117-84-0 EINECS-nummer 204-214-7	Får inte användas som ämnen eller beståndsdelar i preparat (beredningar) i koncentrationer som överstiger 0,1 % uttryckt i massa av det mjukgjorda materialet i leksaker och barnavårdsartiklar avsedda för barn under tre år som de kan stoppa i munnen. Sådana leksaker och barnavårdsartiklar som innehåller dessa ftalater i en koncentration som överstiger ovannämnda gränsvärde får inte släppas ut på marknaden.”

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Den 24 november 1999 förelade kommissionen på grundval av artikel 95 i EG-fördraget rådet och Europaparlamentet sitt förslag till ändring för tjugoundra gången av direktiv 76/769/EEG ⁽¹⁾.

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén avgav ett yttrande den 15 februari 2000 ⁽²⁾.

Europaparlamentet slutförde sin första behandling och avgav ett yttrande den 6 juli 2000 ⁽³⁾.

Den 4 april 2005 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt enligt dok. 5467/05.

II. SYFTE

Utkastet till direktiv avser utsläppande på marknaden och användning av leksaker och barnavårdsartiklar som innehåller ftalater. I förslagets ursprungliga form föreskrevs förbud mot sex olika ftalater i leksaker och barnavårdsartiklar som innehåller PVC och är avsedda att stoppas i munnen av barn under tre år.

Europaparlamentet antog vid första behandlingen en resolution om ftalater och leksakssäkerhet med förslag till vissa ändringar av kommissionens förslag. De huvudsakliga ändringarna avser följande:

- I fråga om leksaker som innehåller ftalater och är avsedda för barn mellan tre och sex år, men som yngre barn skulle kunna stoppa i munnen, skall varningar finnas på förpackningen och själva leksaken.
- Förbudet skulle gälla alla ftalater och inte endast de sex som återfinns i kommissionens förslag.
- Förbudet skulle utvidgas till att omfatta alla leksaker, inte endast leksaker som är avsedda för barn under tre år och inte endast leksaker som är avsedda att stoppas i munnen. Leksaker som barn kan stoppa i munnen får inte ha högre koncentrationer än 0,1 %, inte 1 % som anges i kommissionens förslag.
- Doftkomponenter får inte tillsättas leksaker som innehåller ftalater och som barn kan stoppa i munnen.

Den 25 maj 2000 behandlade rådet ärendet men kunde inte enas om en gemensam ståndpunkt.

Under tiden har resultaten av nya riskbedömningar blivit tillgängliga, och det har ansetts vara önskvärt att stärka vissa av de ursprungliga förslagen i enlighet med Europaparlamentets slutsatser. Den 24 september 2004 nådde rådet enhälligt en politisk överenskommelse om utkastet till direktiv om ändring för tjugoundra gången av direktiv 76/769/EEG enligt bilaga I till dokument 12469/04.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN ENLIGT dok. 5467/05

1. Allmänt

Även om Europaparlamentets samtliga ändringar inte tas med, utvidgas dock förbudets räckvidd betydligt i den gemensamma ståndpunkten, genom att märkning ersätts med ett direkt förbud och rättssäkerhet garanteras genom en tydlig definition av de produkter som omfattas av förbudet (en definition av barnavårdsartiklar som är identisk med den i leksaksbeslutet ⁽⁴⁾ har lagts till).

⁽¹⁾ EGT C 116 E, 26.4.2000, s. 14.

⁽²⁾ EGT C 117, 26.4.2000, s. 17.

⁽³⁾ EGT C 121, 24.4.2001, s. 410.

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 1999/815/EG (EGT L 315, 9.12.1999, s. 46).

Ändringarna 1, 3, 4, 6 och 8 har godtagits i princip även om lydelsen har omarbetats.

Ändringarna 18, 2, 5, 11, 24, 7, 17/ändr., 16 och 9 har inte ansetts vara godtagbara.

2. Nya punkter i den gemensamma ståndpunkten i förhållande till kommissionens förslag

Skälen 3, 4 och 7 har gjorts till föremål för smärre ändringar, huvudsakligen av rättslig art. De nya skälen 6 och 9–15 har lagts till för att ange att ett tillfälligt förbud redan är i kraft och för att förtydliga förhållandet mellan ftalater som skall förbjudas, försiktighetsprincipen och riskbedömningsförfaranden.

Definitionen av "barnavårdsartikel" har förts in i den nya artikel 1.1.

Artikel 2 har omarbetats så att kommissionens skyldighet att på nytt utvärdera dessa åtgärder inom fyra år efter deras ikraftträdande förs in.

Artikel 3 har omarbetats för att uppfylla riktlinjerna för utarbetande av lagtexter och för att lägga till medlemsstaternas skyldighet att underrätta kommissionen om införlivandeåtgärderna.

I bilagan har förbudets räckvidd förtydligats genom att det i fråga om DEHP, DBP och BBP utvidgas till att omfatta alla leksaker och barnavårdsartiklar. I fråga om DINP, DIDP och DNOP kommer förbudet att omfatta leksaker och barnavårdsartiklar som är avsedda för barn under tre år och som de kan stoppa i munnen. I båda fallen har det klargjorts att gränsvärdet på 0,1 procent för koncentration i massan gäller det mjukgjorda materialet, så att gränsvärdet i fråga om produkter som innehåller både mjukgjort material och andra beståndsdelar endast är fullt tillämpligt på det mjukgjorda materialet.

IV. SLUTSATS

Genom sin gemensamma ståndpunkt önskar rådet fortsätta i samma riktning som Europaparlamentet genom att utvidga förbudets räckvidd betydligt och ersätta märkning med ett direkt förbud. Rådet anser att detta i hög grad kommer att bidra till antagandet av ett permanent förbud som är föremål för en fortlöpande översyn och som kommer att leda till ett ännu mer omfattande förbud om nya vetenskapliga rön framkommer efter dess ikraftträdande.
